

RODEČI PRAPOR

Izhaja v Ljubljani vsak dan opoldan.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje mesečno 2 K, za Nemčijo 2-25 K, za Ameriko 2-75 K.

Posamezna številka 10 v.

Reklamacije so poštne proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati. Tristopna peti-vrstica 26 vin. za enkrat, 20 vin. za dva-krat; večkrat po dogovoru.

Glasiilo jugoslovanske socialne demokracije.

54. številka.

V Ljubljani, v petek, dne 24. maja 1907

Leto X.

NASLOVA: Za dopise, rokopise za list: **Uredništvo »Rodečega Prapora«, Ljubljana.** — Za denarne pošiljave, naročila na list, reklamacije, inserate i. t. d.: **Upravništvo »Rodečega Prapora«, Ljubljana, Frančiškanske ulice** št. 8/I.

Stranka brezpravnih.

Sijajna zmaga socialne demokracije v Avstriji učinkuje čudovito različno. Tudi na Slovenskem, kjer smo na celi črti podlegli in kjer je še vse ruzburjeno zaradi domačih volitev, je vtisk neizbrisen. Odseva pa na vseh straneh v drugačni luči. »Slovenec« poroča brez posebnih opomb. »Slov. Narod« se od srca veseli, doma pa brez obzira na svoje srčno veselje, udriha po socialnih demokratih. »Nova Doba« pa pribija, da je dospela socialna demokracija na vrhunec svoje moči, nad katerega se ji ni več moč dvigniti; in iznašlo je glasilo »Gospodarske stranke«, da je socialna demokracija prenehala biti stranka brezpravnih, stranka zatiranih.

Čudna so pota slovanske žurnalistike; presenetljiva je iznajdba najmlajšega sadu njenega telesa. Organ mladih razglasi, da socialna demokracija ni več stranka zatiranih, stranka brezpravnih. Ne razloži tega, ne argumentira, ne dokaže; zapíše, pa basta. Od čitateljev zahteva, da ji morajo brezpogojno verjeti. Dvom in ugovor sta v Gospodarski stranki prepovedana.

Kar nima temelja, ima pa morda namen, ki ga ne bo težko uganiti. Že nekaj časa trdi gospodarsko glasilo, da imajo bodočnost stranke, ki so vse drugačne, kakor socialna demokracija. Zmaga z dne 14. maja pobija njeno trditev, a spreten žurnalist se mora znati rešiti iz vsake zagate, pa kaj bi bilo enostavnejše, kakor zapisati: Letos je bilo tako, pa ne bode nikoli več?

Le utemeljitev, utemeljitev — ta je hroma. Če nismo več stranka brezpravnih, tedaj zaboga bi bilo vendar treba povedati, čegava stranka smo poslej. Mar stoje izza 14. maja v našem taboru

sami privilegiranci in kapitalisti? Kam so izginili zatirani in brezpravni? Ali jih sploh ni več, ali pa stoje že vsi pod dežnikom Gospodarske stranke?

Brskajoč po svojih možganih najde človek k večjemu en moment, katerega bi se mogla oprijeti absurdna trditev. Da je socialna demokracija dosegla tako ogromno število mandatov, je moralo glasovati za njene kandidate ogromno število volilcev. In morda so računi nekaterih ljudi taki, da mora ta silna množica, ki šteje že po dosedanem pregledu približno milijon ljudi, obsegati take, ki niso potlačeni in brezpravni.

To samoposebi seveda ne bi izpremenilo značaja stranke. Tudi če bi kak fevdalec ali milijonar glasoval za Nemca ali Adlerja, ostane stranka še proletarska. Ali kalkulacija, ki hoče obleči socialno demokracijo po sili v novo obleko in ji vtakniti novo jedro, je temeljito napačna. Ni se zgodilo, da so oddali za njene kandidate mnogoštevilni privilegiranci glasove, ampak splošna in enaka volilna pravica je pokazala prvič, da je armada iskoriščenih in potlačenih nepregledna in drugič, da se zavedajo vse širši krogi svojega odvisnega in nedostojnega položaja, pa se zato zbirajo pod zastavo brezobzirnega boja.

Nikakor ne morejo naši nasprotniki razumeti razrednega stališča socialne demokracije. Sam pojem družabnega reda jim je tuj in odtod prihajajo večne zmote. Narode, stanove, poklice, vse mogoče vidijo na svetu. Za naravoslovje se zanimajo in za pesništvo, za narodno nošo in za domačo trgovino. Ali tako daleč ne prodira njihov vid, da bi razločili delitev vsega človeštva v malo skupino, ki gospoduje skoraj absolutno s pomočjo svoje posesti in v neštevilno množico, ki mora zaradi pomanjkanja lastnine hlapčevati prvi skupini. Po celem svetu, pri vseh narodih je ta ločitev dveh razredov, in razvoj kapitalizma ga nujno pospešuje. Rešitve pa ni v okviru družabnega reda, ki se imenuje kapitalistični, ker je vsaka priložnost za nabiranje privatnega kapitala nevarna svobodi brezposestnih slojev. Socialne demokracije na-

loga mora torej biti poraz kapitalizma, kar se da doseči edino s pomočjo zatiranih.

Bivstvo socialne demokracije se ne more izpremeniti z nobeno zmago in z nobenim porazom. Bilo bi pa tudi skrajno nespametno, le pomisljati na kako mutacijo. Brezpravnost in potlačenost je neločljivo združena s kapitalističnim zistemom in vojska iskoriščenih je tako velikanska, da mora biti najmočnejša tista stranka, ki jih združuje in organizira.

Socialna demokracija je dosegla v Avstriji velik uspeh, ali o vrhuncu njene moči se še nikakor ne more govoriti, ravno zato, ker je še preveč brezpravnih in zatiranih, ki se še ne zavedajo svojega položaja in ne vedo, kje je njihov tabor. Kulminacijo doseže socialna demokracija, kadar se ji posreči, zdramiti in izobraziti ter organizirati vse tiste legije, ki je njihov pravo mesto pod njeno zastavo. Kadar pa pride tako na vrhunec, je zmaga njena. Kot politična stranka postane tedaj seveda nepotrebna, ali končati ne more tako, kakor fevdalne in meščanske stranke. Kadar pade kapitalistični zistem, bode vse socialno in vse demokratično; vsa družba je tedaj socialna demokracija.

Konec narodnjaške komore.

Trst, 20. maja.

Konec italijanske narodno-liberalne stranke je podoben smrti razuzdanca, ki po razkošnem vživanju obesi svoje malovredno telo na gabrovo vejo. 14. majnika se prevzetna in ošabna, da ji ni bil nihče do kolena, je 15. maja pod mogočnim vtiskom socialno-demokratične zmage uprizorila žalosten beg iz političnega življenja.

Priznati moramo, da se tako sijajnega uspeha nismo niti sami nadejali. Na smago Pittonija smo sicer računali, glede ostalih treh kandidatov v tržaškem mestu pa nismo gojili prevelikih nadej: če smo pričakovali tudi tu kaj uspehov, je bilo v večji meri vroča želja, kakor pa sad hladnega prevdarka. Izid volitev pa nas je poučil, da smo

PODLISTEK.

Hans Kirchsteiger:

Pod spovednim pečatom.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil E. Kristan.

Dalje.

Na griču, ki so ga obdajali krasni razkošni vrtovi, se je dvigalo veliko, ponosno poslopje, večje nego knežji dvor. Sladek spomin na srečne dni je vstal v Hercogovi duši. Tukaj je bil že pred mnogimi leti. Dobro je še poznal vse štiri stolpe. Dva je imela samostanska cerkev, enega prelatura, enega pa pokopališčna cerkva. To je bil krasni samostan Limpah. Tukaj je bil že nekdanji kot prelatov gost. Poučeval je ubozega dečka in njegov nekdanji dijak je sedaj prelat tako krasnega samostana. Obšel ga je skoraj kes, da ni postal sam samostanski duhovnik. Toda to ni bil nikoli poklic zanj. Premalo se mu je zdelo, vedno le moliti brevir na koru; kot duhovnik je hotel služiti človeštvu. Da bi v samostanu dobro jedel in pil, ni bil namen njegovega duhovništva; srečen je bil, da je smel prenašati v zgočem solnčnem žaru, v dežju in viharju, v snežnem zometu svojim revežem čez visoke hribe tolažbe in pomoči.

Še nekdo je bil v tem samostanu, ki ga je poznal. Toda stari pater Oto, nekdanji njegov inštruktor na gimnaziji, gotovo ne živi več.

Dolgo je sedel Hercog na tem prostoru, zatopljen v pogled krasnega samostana in ljubkega trga, čegar hišice ob glavni cesti so bile videti spricho samostana kakor piščanci, ki teko za kokljo.

Hercog je primerjal ta prosti solnčni dvor z mračnim samostanom, za čegar zidovjem je bil tako dolgo jetnik. Tukaj življenje, tam smrt. Tukaj mir, tam mučenje samega sebe. In vendar hočejo baje povsod služiti enemu bogu.

Blažen mir je plaval nad samostanom in nad rajsko dolino. Mir! Oh, da bi ga mogel najti tudi on! Zakaj vendar ne! Gospod prelat mu je bil vedno prijatelj; celo kaplana bi mu bil poslal ako bi mu bil dal škof jurisdikcijo. In prelat tudi ni podložen tujemu škofu. Seveda, za duhovnika ne bi mogel vstopiti v samostan. Ali kako srečen bi bil, ako bi našel tukaj le malo celico in vsakdanji kruh! Zaslužil bi si gotovo oboje dvojno in trojno. Na samostanski pristavi, v zakristiji, v biblioteki, povsod bi našel dela kot služoč brat. In dolgo mu itak ni več živeti. Česa naj si še želi na svetu, kakor miren prostorček, kjer lahko pokojno umre? Ako je zanj še miru na svetu, tedaj ga je sam Bog poslal v Limpah.

Kakor glas iz nebes je začel zvoniti zvon, jasno kliče: Pokoj! Pokoj! Drugi mu je sledil z enakim zvokom. Že je bil Hercog na poti, ko se je oglasil še tretji zvon z naznanjanjem miru in končno je pelo vseh sedem samostanskih

zvonov harmonično pesem miru v visokih in globokih glasovih. A ko so vsi zadoneli, je bil Hercog že pri cerkvenih vratih, okrašenih z bogato umetniško rezbarijo.

Sveta tajnostna tema je vladala v cerkvi in se je še povečala, ko se je položil črn oblak pred solnce.

Na glavnem oltarju so gorele voščene sveče, ne da bi razširjale kaj svetlobe, tako skrivnostno, kakor da ni ta sveti kraj več na grešni zemlji. Kakor blaženi duhovi iz svetovja miru se je prikazalo dvajset menihov v belih oblekah pred božjim tabernaklom. Kakor svetnik je bil pred njimi prelat z zlatim križem na prsih.

Zvon je poklical sveto občino k večernici. Zdaj so zapeli slavospev božji tako slavnostno in vzvišeno, da so potekle staremu župniku solze po obrazu. Saj je poznal vsako besedo in maloda ni zapel v svojem kotu zadaj z menihi na glas. Toda kaj bi bil smel on, zavrženi sin cerkve, pomešati svoj glas s svetim petjem teh duhovnov? V srcu pa je moral peti. Izmed vseh glasov je razločil doneči spev prelatov. Kako krasno je znal peti božjo slavo! Da, med temi pobožnimi duhovniki bi našel zopet svojega boga, od katerega ga je ločil škof. Solza za solzo je kapala nekdanjemu župniku iz oči; tukaj je našel svoj zadnji cilj: pokoj duše.

Tudi zemljo so poškopile blagoslovne kaplje; solnce je raztopilo črni oblak v oplodujoč dež.

se motili, da smo podcenjevali svoje vztrajno organizatorično delo, ki smo ga zlasti poslednjih šest let neumorno in brez prestanka vršili med tržaškim delavstvom.

Kolosalni polom narodno-liberalne kamore, ki je neizogibna posledica splošne in enake volilne pravice, je bilo treba obleči v prijaznejšo vnanost. Narodno-liberalna stranka, ki se je leta in leta vzdrževala le z najpodlejšimi volilnimi sleparstvi na površju, je postala naenkrat — užaljena. Zamerilo se ji je, da smo preprečili njene dvomljive volilne mahinacije in začela je besno kričati o socialističnem terorizmu. — Ubogo politično jagnje!

O terorizmu kajpada ne more biti govora. Volitev se je do 2. ure popoldne vršila v polnem redu. Sodrugi so korakali v sklenjenih vrstah z godbo na čelu na volišče — z odprtimi glasovnicami v rokah, kar je napravilo globok vtis tudi na nasprotnike. Popoldne pa so opazili naši ljudje neko sumnjivo gibanje v agitacijskih lokalih narodno-liberalne stranke. Nekateri neznane in dvomljive individue, ki so odhajali na vozeh s prikritimi številkami iz teh lokalov, so naši kolesarji zasledovali in tako zajeli nekaj sleparjev ter jih izročili policiji. Razburjeno ljudstvo je nekaj takih ljudi preteplo. Narodno liberalni stranki je takoj vpadel pogum, čim je videla, da s sleparstvom ne pojde. Na zahtevo Veneziana sta prišla dva bataljona vojakov iz Gorice, ki pa nista imela nobenega resnega posla.

Za ožje volitve se vzlic resignaciji liberalne stranke intenzivno pripravljamo. Še enkrat bo korakalo tržaško delavstvo iz svojih delavnic k volilni žari, da manifestira svojo moč, ki je sad socialno-demokratskega prepričanja in dela.

Slovenski nacionalci so izdali za ožjo volitev parolo, da se volitev ne udeležijo.

Posnemajo očitno svoje italijanske somisljenike. Krščanski socialci — katerih pa je zalo pičlo — so sklenili glasovati po socialno-demokratske kandidature.

Politični odsevi.

Zgodovina trozveze. 20. maja je minulo petindvajset let, odkar se je sklenila zveza med Avstro-Ogrsko, Nemčijo in Italijo. Ob tej priliki podaja Frkf. Zlg. zgodovino trozveze. — Obseg trozveze ni določno znan; posneti se ga da le iz objav raznih diplomatov in iz vsebine starejše avstrijsko-nemške zveze. Rodila se je trozveza iz potrebe Nemčije, da si ugotovi in utrdi pridobitve iz nemško-francoske vojne. Prvotni Bismarkov načrt je obsegal tri cesarstva: Nemčijo, Rusijo in Avstro-Ogrsko, toda rusko-turška vojna in berlinski kongres sta ta načrt pokopala: Rusija, ki jo je Bismark spravil ob sadove zmage, se je Nemčiji odrekla. Italijo je privedlo v trozvezo poslabšanje razmerja do Francije; v Franciji je bila na krmilu klerikalna stranka, ki je oznanjala kar očitno vojno proti Italiji. — Prememba svetovno-političnega položaja je vzela trozvezi mnogo eksistenčne opravičenosti.

Med Francijo in Rusijo je došlo do defenzivne zveze, s čimer je bilo v Evropi ustvarjeno ravnovesje; tudi razmerje Francije in Italije se je med tem zboljšalo. Trozveza korenini danes več v tradiciji, kot v potrebah mednarodnega političnega položaja.

Krščansko-socialni Dunaj. Krščansko-socialna stranka je odnesla iz dunajskega volilnega boja sicer največ mandatov, vendar je število zanj oddanih glasov dokument njenega propada. Udeležba je bila vsled volilne dolžnosti skoro popolna. Krščanski socialci so prejeli od 326.287 glasov 158.008, socialni demokratje 124.606 in ostali svobodomiselniki kandidati 43.673 glasov. Protiklerikalci so dosegli za 10.000 glasov več kot klerikalci. — Statistika dunajskih volitev dokazuje upadek krščansko-socialne stranke; kvizku jo drži edinole volilna geometrija. Tako je pod vodstvom Luegerja, ki pomenja za stranko obstoj; čim izgubi stranka svojega voditelja, bode končana tudi njena polvloga.

Volilna statistika na Moravi. Na Moravskem so prejeli klerikalci 128.800 glasov, socialni demokratje 100.600, agrarci 42.960. Mladočehi in naprednjaki 39.850 in Staročehi 10.270 glasov.

Manifest demokratsko-liberalnega bloka v Nemčiji. Svobodomiselniki ljudska stranka, svobodomiselniki zveza in nemška ljudska stranka so izdale skupen manifest, ki povdarja, da treba z ustavnimi reformami, predvsem z odpravo trirazrednega volilnega sistema, uveljaviti dejansko ravnopravnost vseh državljanov. Dalje se izreka oklic za svobodo vede, vesti in vere in za modernizacijo šole v tem duhu. Končno izjavlja manifest, da liberalna levica ne bode nikdar iz taktičnih ozirov odnehala od svojih načelnih zahtev in da nikdar ne bo privolila — konservativcem na ljubo, v zdražitev ljudskih živil.

Hribar — izvoljen.

Kar smo videli in napovedali že vnaprej, se je zgodilo. Liberalni kandidat Ivan Hribar je v Ljubljani pri ožjih volitvah odnesel znatno večino nad klerikalnim Kregarjem. Drugega po izidu pri prvi volitvi tudi pričakovati ni bilo. Kajti protiliberalni kandidat bi se bil meril s Hribarjem — tudi če bi bili sli klerikalci, Nemei in socialni demokratje složno zanj v boj — na enaki podlagi in z enakimi avspiciji, in odločitev bi bila nad vse dvomljiva. Da bi bili podpirali klerikalnega kandidata, to je bilo od prvega trenutka popolnoma izključeno, ker bi nasprotovalo temeljnemu načelu socialne demokracije. Socialno-demokratska stranka je demokratska stranka in kot taka protiklerikalna. V smislu tega načelnega stališča sta sklenila nemška in češka socialno-demokratska stranka, da povsod aktivno nastopi proti klerikalni stranki; zato je sklenila tudi jugoslovanska socialno-demokratska stranka, da v vseh izvenkranjskih okrajih aktivno poseže v volilni boj proti klerikalnim kandidatom.

Glede kranjske liberalne stranke je izvrševalni odbor sklenil izjemno stališče. Sicer nam je tudi v Ljubljani ljubše, da prodre protiklerikalni kandidat — ne iz simpatij do župana Hribarja in do tiste nesrečne klike, ki si lasti neopravičeni pridevek narodno-napredne stranke, temveč iz čisto negativnega razloga: iz absolutnega političnega sovraštva

do klerikalne stranke, s stališča, da se v parlamentu ne pomnože vrste organizovanega klerikalizma, ki bode nedvomno tvorila glavno bojno fronto proti socialno-demokratski frakciji v državnem zboru. Da stranka aktivno ni posegla za liberalnega kandidata ljubljanskega, za to je imela dosti tehtno motivacijo. Stranka se pod nobenim pogojem ni mogla zavzeti za kandidata tiste stranke, ki je nedemokratska v svojem jedru, ki se ni strahla nobenega napora, da bi odzrila brezpravnemu delavstvu volilno pravico. Nemogoče, naravnost nesmiselno je, da bi socialno-demokratsko organizovano delavstvo oddalo svoje težko pridobljene, trdo zaslužene volilne glasovnice kandidatu tiste stranke, ki mu nekaj mesecev prej ni privoščila teh glasovnic. Izključeno je, da bi socialno-demokratsko delavstvo božalo liberalko stranko s sekuro, s katero mu je malo prej ta stranka hotela odbiti glavo.

Toda brez ozira na te tehtne pomisleke je bila abstinenca socialno-demokratske stranke že na dan prve volitve gotova stvar. Naša abstinenca je imela značaj in pomen energičnega protesta proti nečuveni falzifikaciji volitev, ki so jo uganjali naši nasprotniki, in ker se liberalci v Ljubljani nahajajo v posesti uradne moči, predvsem liberalci. Volilni rop, ki se je izvršil nad delavstvom z nedostavljenjem ogromnega števila delavskih glasovnic, dalje po vseh pravilih izvedena volilna sleparstva, podkupovanja, cve-toča kupčiji z volilnimi glasovi, razširjanje očevidno neresničnih vesti, ki so zasledovale izključni namen, preslepiti volilstvo — vse je to vzelo prvi volitvi zakonito začetni značaj volilnega akta. Mi tega nadebelo organiziranega sleparstva nismo niti za trenotek smatrali za volilni akt, s tem smo si zavarovali stališče za vse nadaljne korake, ki smo jih z ogromnim tozadevnim gradivom v rokah sklenili storiti v zadevi ljubljanskih volitev. Iz tega smo dosledno izvajali, da je vsaka posledica, sloneča na prvem protipostavnem volilnem aktu, takisto protizakonita in neveljavna, in zato je stranka sklenila z abstinenco ignorirati ožje volitve, ki niti sence kakšne veljavnosti ali postavnosti imajo zase. Če bi bil storil drugače, bi sankcionirali vso podlost, ki se je vršila pri volitvi, vrgli bi iz rok orožje, ki ga bomo potrebovali pri korakih za razveljavljenje ljubljanske volitve, izdali bi delavstvo, ki so nasprotne nam stranke izvršile nad njim zločinski rop.

Kolikor moremo že v tem trenutku pregledati, tudi ožje volitve podlosti prav nič ne zaostajajo za prvo volitvijo. Tudi pri tej volitvi sta igrala denar in laž največji vlogi. Zato je že danes gotovo, da stoji Ljubljana pred novo volitvijo, ki se bode morala vršiti v mejah zakona. In pri tej novi volitvi nastopi tudi socialno-demokratska stranka, ki je ožje volitve s protestom ignorirala.

Domače stvari.

Fri ožji volitvi v Ljubljani je dobil Hribar 3092, Kregar 2102 glasa. Po posameznih odsekih je bilo razmerje sledeče: 1. Komisija v Mestnem Domu Hribar 332, Kregar 227; 2. Ko-

Menihi so že zdavnaj zopet izginili iz svojih umetniških, starih kornih stolov. Samo dva sta še ostala v cerkvi: Bog v mramornatem, z zlatom obloženem tabernaklu in povsem v ozadju starih s povezanimi rokami, ki jih je dvigal k molitvi pred lice. Celo uro je molil za prijazen sprejem v samostanu in ko je končno stopil iz cerkve, so se svetila kamna na samostanskem dvorišču, kakor da jih je kdo ravnokar umival. Solnce se je smejalo kakor otrok izza kopelji in tudi lice starega moža se je zdelo s solzami pomlajeno za mnogo let. Čudno! V najhujši bedi, ob najtežjih dolžitvah, v mrazu in v lakoti ni mogel tako plakati; ali upanje, da najde dobre ljudi, je storilo, da je zaihtel iz globočine prs.

Neodločen je še stal na samostanskem dvorišču. Da bi le prelat že vedel za njegovo nesrečo? Kako usmiljeno in ljubeznipolno ga pač sprejme! Kdor zna tako krasno peti slavo božjo, mora biti dober človek. Toraj v božjem imenu h komorniku, da ga naznani.

V tem hipu je prišel skozi vrata star, častitljiv samostanski duhovnik. Takoj je posegel v žep, da bi daroval navideznemu beraču nekoliko vinarjev, ter je hotel iti dalje. Toda Hercog ni sprejel miloščine. Imel je od denarja, ki ga je bil našel v žepu suknje, še krono, seveda zadnjo. Ali sedaj, ko je našel nova nebesa ni več potreboval denarja. Stari menih se mu je zdel znan. In vprašal ga je:

„Oprostite, prečastiti, ali niste pater Oto?“

„Seveda. Sem, sem. A sedaj nimam časa.“

„Tudi za vašega nekdanjega dijaka Hercoga ne?“

„Kaj? Vi ste Hercog? Ni mogoče. Ta je vendar župnik v Gospojni. Vi pa, vi —“

„Ste ubog berač, ste hoteli reči. Kaj niste slišali ničesar o moji nesreči?“

„Ne čitam časopisov. Ali župnik Hercog ne morete biti na noben način. Saj niste duhovnik.“

„Ali se še spominjate, kako je bilo, ko sem imel na zemljevidu poiskati Bordo pa ga nisem našel. In ko ste mi pokazali mesto na karti, sem vskliknil: Saj to ni Bordo, saj je to Bordeaux.“

„Seveda, seveda se spominjam. Torej si res Hercog. Pojdi takoj z menoj v refektorij. Seveda nimam časa, a za te si ga moram vzeti. Važno pot imam. V trgu imam čevlja ja, ki je edini protestant v fari. Imel sem ga že tako daleč, da bi bil postal prihodnji nedeljo katoličan. Ali včeraj pride naenkrat k meni, pa mi pravi, da ne bode nič iz tega in da odpade tudi njegova katoliška žena k protesta tizmu. Kaj takega! Taka nesreča! Kriv je tega le časopis. Pravi namreč, da je čital v gostilni nekaj, kar ga je zopet pahnilo od naše vere. Ravnokar sem hotel iti k njemu po tisti prokleti list. Da, da, to ničvredno časopisje napravi mnogo nesreče v božji cerkvi. Ali pojdi sedaj z menoj.“

Oba sta šla po dolgem hodniku, na čegar stenah so visele velike slike, predstavljajoče mnogostevilne čudeže, ki jih je bil storil šele pred kratkim za svetoika razglašeni utemeljitelj tega krasnega samostana. Pogled na vse te svete podobe je napolnil Hercogovo srce z upanjem in z vero. Pobožni menihi, pred vsemi gospod prelat, so žrtvovali mnogo tisoč kron, da so dosegli v Rimu razglašeno svojega utemeljitelja za svetnika. Tisti duh ljubezni, ki je povzročil, da je storil ustanovitelj samostana take čudeže usmiljenja nad reveži, jih navdahne, da sprejmo tudi njega v bratovski ljubezni.

Kako lahko in prosto se je dihalo v tem hodniku! Že sedaj se je čutil tukaj tako doma, čega, kakor da je našel že davno tu domovino miru in ljubezni. Pravi mož miru in ljubezni je tudi stari pater Oto. Kakor mlajšega sobrata ga je peljal skozi vrt v refektorij.

Tukaj se je zdel Hercog sam sebi čisto majhen. Svetla mramorna dvorana, za dva nadstropja višave, okrašena s skulpturami in slikami, je sprejemala skozi dolgo vrsto okenj, ki so bila višja od cerkvenih, polno luči. Raz sijajni mramor je tekla svetloba v široki strugi na gladka mozaikova tla. Samo krožniki na belih prtihi so razodevali, da je to navadna samostanska jedilnica, sicer bi se jo moralo smatrati za paradno dvorano cesarja, ki vlada v njej nad delomi sveta.

Dalje prih.

misija v realki Hribar 667, Kregar 353; 3. Komisija v 1. drž. gimnaziji Hribar 262, Kregar 168; 4. Komisija pri Sv. Jakobu Hribar 510, Kregar 328; 5. Komisija v šoli na Ledini Hribar 597, Kregar 440; 6. Komisija v Trnovem Hribar 366, Kregar 245; 7. Komisija v Vodmatu Hribar 202, Kregar 185; 8. Komisija na Barju Hribar 156, Kregar 156. Hribar je dobil 987 glasov večine. Velik del Nemcev je popolnoma ignoriral sklep svoje stranke. Kako se je veliko število socialno-demokratskih volilcev preslepilo, da so šli proti sklepu stranke glasovati, o tem se bode še natančneje govorilo.

Zmage pijani so ljubljanski liberalci. Ko se je izvedelo, kakšen je izid ožje volitve, se je začela zbirati množica, v kateri je bilo vse polno mladoletnih in prav pravih otrok. V flakarjih so se vozili agitatorji, Predovič je celo jahal. Ta množica se je valjala po ulicah, iz hripavih grl kričeča «Živio Hribar». Iz hiše banke «Slavije» se ji je Hribar priklanjal. Na Gradu so streljali, iz okna je visela trobojnica, na stolp so pa nataknilo belo zastavo. Demonstracija in demonstracija — ne, to ni vseeno! Zvečer so imeli sestanek v «Narodnem Domu». Slavili so — zavednost.

«Narod» se čudi, da imamo vedno opraviti z liberalci. Kako pa naj bi bilo drugače, ko ne mine ura, da nas ne bi ravno liberalci napadali, izziyali, ugovarjali, podtikali nam vsakovrstne laži? Vsa naša borba proti liberalcem v Ljubljani ni nič drugega, nego obramba. Za ofenzivo nimamo niti časa in če boj proti klerikalizmu zadnji čas ni bil tako intenziven, kakor bi ravno mi želeli, ni bil tega kriv nihče drugi, nego ljubljanski liberalizem. To pa je najtehtnejši dokaz njegove škodljivosti. Rekli smo, da ovira ta sorta liberalizma samo protiklerikalno delo in to se pokazuje od dne do dne jasneje. Kdor bi n. pr. hotel sešteti le liste mahinacije, ki so jih iztuhfali liberalci zadnje dva dni pred ožjimi volitvami, bi se moral za nekaj časa odreci vsakega drugega poklica. Kaj pa še, kdor bi hotel poseči nekoliko dni nazaj! V kolikih oblikah je bil variiran izmišljen kompromis s klerikalci! Kristan n. pr. bi moral imeti vsaj dva salona in najmanj 48 ur časa na dan, da bi bil mogel sprejeti vse tiste obiskovalce, ki jih je po «Narodovih», seveda «zanesljivih» trditvah, baje imel zadnje dni pri sebi. Vse oblike navadnega družabnega občevarja bi bil moral človek zatajiti, da bi bil ustregel «Narodu» in njegovim resnicoljubnim amaterskim poročevalcem. Če je klerikalec mimgrede vprašal socialnega demokrata, kako je spal, bi ga bil moral z gromovito grobostjo zapoditi, zakaj drugače je že «Narod» vedel, da sta «konferirala». Uradnik bolniške blagajne ne bi bil smel opravljati svoje službe, zakaj če je stopil v hišo, kjer je imel kontrolirati bolnike, je že agitiral, seveda za Kregarja! Tako se je grmadila laž na laž. Pa to je bil še bolj negativni del. Skoraj se bolj plodovito je bilo pa pozitivno «delo». Za železničarje so citirali kar sodruga Resla v Ljubljano, da bi protestiral proti sklepu jugoslov. soc.-demokratske stranke. Sodruga Resl se ni ganil s Štajerskoga, ali liberalni agitatorji so ga «videli» v Ljubljani in nekateri čarodejniki so celo «govorili» (!) z njim. Kristan je že prevzel uredništvo «Slovenca». Drug sodruga dobi polovico Šušteršičeve grajsčine za stanovanje. Klerikalci odstopijo socialnim demokratom Gostinčarjev mandat (menda kar z Gostinčarjem vred). Tako se je to raznašalo po celi Ljubljani, laž je sledila laži, kakor voda v slapu. In «Narod» se čudi, da smo imeli polne roke dela z bojem proti liberalizmu! Kdo pa je kriv?

Tenoristi, basisti in baritonisti, ki se potikajo brez angažma po svetu, bi bili predčeraš lahko naredili izvrstne kupčije. Močan glas je bil v Ljubljani nekaj vreden in kdor ni bil iz jekla, je lahko naredil izvrstno kupčijo. Liberalni in klerikalni agitatorji so neprenehoma nadlegovali ljudi, ki niso imeli nič drugega, kakor svoj glas, in prav lepo odškodnino so ponujali za to. Korumpirati nasprotnike, je bil pri teh volitvah edini namen cenjenih protisocialistov in glede tega okusnega cilja so bili liberalci in klerikalci popolnoma solidarni. To imenujejo «povzdigo ljudstva!»

Več združitve potrebujejo ljubljanski socialni demokrati. Nujno potrebno je v ta namen, da dobe svoje redno zbirališče in shajališče. Da so v stvari razne težave, to ne sme opraviti zanemarjanja. Težave so nam dobro znane, toda teh je povsod in naprej pride samo, kdor jih premaga. Redno shajanje sodrugov je velevažno, da se okrepi v delavcih čut solidarnosti, brez katerega je nemogoče vsako socialno delo. V dosego tega cilja bode treba skupnega postopanja političnih in strokovnih organizacij, pa seveda tudi dobre volje sodrugov samih. Ne gre se le za to, da se dobi neke centralne prostore za društva, ampak delavci morajo tudi zahajati tja. Seveda mora biti preskrbljeno, da imajo taki prostori privlačnosti. Delavci se morajo tam prijetno počutiti, najti morajo priložnost za čitanje, za koristne pogovore, pa tudi za razvedrilo. Na delavski dom, kakor v velikih mestih, še ne bode kmalu misliti v mali Ljubljani; v manjšem obsegu pa se mora omogočiti tudi tukaj, kar imajo delavci tudi že v manjših mestih. Dokler ne bodemo imeli tega, tudi ne bode pravega političnega življenja med ljubljanskimi delavci.

Naš shod v Mestnem domu izrabljajo liberalci in klerikalci tako, da bi speljali vodo na svoj

mlin. Liberalci vedo vse, kar se je govorilo proti klerikalcem, klerikalci pa narobe. Ali socialna demokracija je storila svoj sklep z lastnega stališča, ne liberalcem, ne klerikalcem na ljubo. Kakšno naivno domnevanje je vendar to, da bi morali socialisti pri vsakem koraku jemati obzire na eno ali na drugo stran? Dajte si vendar že enkrat dopovedati, da smo samostalna stranka in da imamo svojo pot.

Državnozbornske volitve so takorekoč končane in na Kranjskem prihaja zopet v ospredje vprašanje: Kaj bo z deželnim zborom? Ravnanje vlade je v tej stvari že več kakor komодно. Nezaslišano je v parlamentarni državi, da sme biti deželno zakonodajstvo tako puščano v nemar, kakor se godi to pri nas. V deželnem dvorcu sedi pač deželni glavar, svoje pisarne imajo tam deželni odborniki, toda nihče ne ve, ali kaj delalo ali ne in kje imajo sploh podlago za kako delo. V državi se upelje splošno in enako volilno pravico, v deželi smo pa sploh brez parlamenta. Ne skliče se ga, ne razpusti se ga, kakor da bi bilo vse skupaj nepotrebno in kakor da bi bil deželni zbor samo dekoracija, brez katere se tudi lahko izhaja. Državnozbornske volitve so res odvrčale oči prebivalstva od tega dejstva, ali sedaj so te volitve končane in mislilo se bode tudi na deželni zbor. Tako kakor je slo doslej, ne more iti dalje. Od vlade se bode zahtevalo jasen odgovor: Ali imamo na Kranjskem deželni zbor, ali ga nimamo?

Kdo izziva? «Slovenski Narod» je v terek pripovedoval, da so socialni demokrati ponoči v Židovskih ulicah klicali «Pereat Hribar» in iz tega izvaja — kompromis med socialisti in klerikalci. Naj bi pa «Narod» tudi povedal, kako je prišlo do teh klicov, pa bi bila stvar takoj jasna. Nekoliko naših sodrugov je slo v pondeljek o polnoči z ženami, odnosno sestrami povsem mirno po Židovskih ulicah. Na pragu restavracije «pri Roži» je stal kavarnar in liberalni agitator Krapeš ter jih je začel izzivati s klici «Pereat Kristan». Na to so odgovorili «Pereat Hribar». Če bi bil Krapeš molčal, pa bi bili molčali naši sodrugi. Krapeš pa je mislil, da sme samo on dajati duška svojemu političnemu navdušenju. Besen je alermiral svoje tovariše v gostilni, pa so udri za našimi sodrugi. Najbolj sta se odlikovala Krapeš in solicitor Kocjan, ki je enemu socialistov zbil klobuk z glave. Seveda je bila tudi policija takoj na nogah. Kadar bi je bilo treba, se je pa lahko išče z lučjo.

Društvene vesti.

Podružnica Jesenice splošnega strokovnega in pravovarstvenega društva naznanja, da so samo sledeči sodrugi opravičeni, pobirati društvene doneske; Anton Lovšek, vratar, Ivan Schreliker, vojni strežaj in Josip Zbašnik, kurjač. Zaradi rednega obračunavanja naj izročajo udje samo omenjenim sodrugom svoje doneske, pa nikomur drugemu.

Socialni pregled.

Izključitev v berlinski stavbni stroki. V soboto je organizacija berlinskih stavbnih podjetnikov izključila vse stavbno delavstvo berlinsko za tri tedne. Prizadetih je 100.000 delavcev.

Najnovije vesti.

Trst, 23. maja. Volitve se vrše mirno, skoraj dolgočasno. Italijanski in slovenski nacionalci se, kakor kaže, res vzdržujejo glasovanja.

Dunaj, 23. maja. V Leopoldstadtu, kjer sta v ožji volitvi Ofner in kršč. socialci Jesewitz, so aretirali več kršč. socialnih agitatorjev, ker so trgali nasprotnikom glasovnice. Od 10.515 volilcev jih je do opoldne volilo 7000. Na Landstrasse do opoldan od 16.302 volilo 8000; v ožji volitvi je socialist Silberer s kršč. soc. Prochazko. Zelo živahen je boj v Meidlingu, kjer stoji proti socialistu Wutschlu kršč. socialci Mender. Volilcev je 21.106. Do opoldne glasovalo 10.000.

Dunaj, 23. maja. Baron Aehrenthal obišče Tittonija v Rimu; kralj Viktor Emanuel ga sprejme v gradiču Racconigi.

Bruselj, 23. maja. Včerajšnja seja zbornice je bila zelo hrupna. Socialisti so vnovič pozvali ministra za delo, naj dokaže ali pa prekliče obdolitve proti vodjam stranke v Ljezu. Minister je odgovoril, da ne more pokazati pismenih dokazov, a da jih ima. Socialist Fournemont je skočil z dvignjeno pestjo proti ministru, drugi so mu sledili, pristasi večine so jih zadržali. Taki prizori so trajali do konec seje.

Neuchatel (pri Boulogne sur Mer), 23. maja. Pet delavcev, ki so popravljali peč v cementni tvornici, je zadušil plin. Poskusi, da se jih oživi, so bili brezuspešni.

Pariz, 23. maja. Prihodnjo nedeljo bode v Saint Etiennu kongres socialistične zveze loarskega okraja. Neka podružnica zveze je sklenila predlagati, da se izključi učnega ministra Brianda iz stranke.

London, 23. maja. V južni Afriki so rudarji štiridesetih jam v stavki. Pri rovu Robinson so se spopadli stavkajoči s stavkokazi. «Daily Chronicle» javlja, da so rudarji skoraj vseh jam v stavki.

London, 23. maja. Sklep irskega narodnega konventa, ki se je izrekel proti irskemu zakonu, smatra radikalno in unionistično časopisje kot udarec za vlado. Splošno se pričakuje, da bode Birolov zakonski načrt preklican.

Peterburg, 23. maja. Vodstvo kadetov pravi, da so vesti, ki jih razširja vlada o zaroti proti caru, zelo pretirane ter imajo samo namen, navidezno opravičiti neštete aretacije.

Peterburg, 23. maja. Monarhisti nastopajo proti predsedniku dume Golovinu. V včerajšnjem «Novem Vremenu» objavljajo odprto pismo s 54 podpisov monarhističnih poslancev, v katerem mu očitajo, da je vzlic prevdarjeni odsotnosti levice razglasil, da obsoja duma soglasno zaroto proti carju. Pismo zaključuje z besedami: «Vaše besede o soglasju nam zvene kakor hinavščina in se nam zde nedostojne visokega mesta, ki ga zavzimate. Za svojo dolžnost smatramo, razglasiti to z javno izjavo, da Vaše besede ne zapeljejo Rusije in da ne zakrijejo pravega značaja te soglasne izjave.»

Odessa, 23. maja. Ko se je približal sprevid s truplom pri zadnjem atentatu z bombo ubitega policijskega častnika Panasika cerkvi, v kateri je tudi truplo pri eksploziji ubitega policijskega nadzornika na odru, sta naenkrat izmed množice počila dva strela. Nastala je velika panika. Dve ženi sta omedleli. Ker se je mislilo, da sta prišla strela iz bližnjega hotela, je več mladih ljudi začelo streljati na hotel.

Lahore, 23. maja. V okolici Ravalpindi se je že dlje časa rezirjala govorica, da so po nalogu vlade z a s t r u p l j e n i v o d n j a k i, ne da bi se bilo moglo priti razširjevalcem vesti na sled. Zlasti velika je bila razburjenost v Haranbolu, kjer se je reklo, da tam ni boleznii kakor kuga, ampak da je dala vlada namenoma zastrupiti vodnjake in tako stotisoč ljudi na teden pomoriti. Sedaj se je posrečilo, zasačiti razširjevalca vesti v osebi nekega Juda. Obsojen je na dve leti ječe in na 500 rupij globe. Eden njegovih pomočnikov je obsojen na 18 mesecev težke ječe.

Po zaključku lista.

Trst, 24. maja. Pri ožji volitvi izvoljeni socialisti: Oliva, Pagnini, Scabar.

Dunaj, 24. maja. Izvoljeni so socialisti Wutschel, Forstner, Pernerstorfer, Hackenberg.

Izvoljeni so nadalje v celovški okolici: socialist Lukas; na Češkem: Bluha, Hannich; v Tešinu: Reitzner; v Lincu: Spielmann; v Judenburgu: Thaler; v Trento: Avanzini; potem Ofner, Hock, Hofmann, ministar Derschatta, Malik, Nagel, Wolf, Fort, Kramar, Klofač, Baxa.

Poslano.

Odgovor «Edinosti».

«Edinost» je prinesla v št. 138. od 21. maja t. l. članek pod naslovom «Malomarnost podjetnikov». V tem članku piše da se je zgodila nesreča v Gorici, pri kateri se je ponesrečilo 7 delavcev, in dostavlja, da se je podrl Ropasu vodnjak v Solkanu. Tržaški klepetulji bode povedano, da se vodnjaki, ki jih izdelujem po svoji lastni iznajdbi nikdar podreti ne morejo in je vsaka nesreča popolnoma izključena. Meni se je ukazalo delati, kakor so gospodje hoteli, in ne tako, kakor imam jaz predpisano v «Patentschrift» št. 2028. V teku desetih let, kar izdelujem vodnjake, nisem imel še nikdar nobene nesreče, pač pa sem v St. Petru na Krasu pred nekaj leti rešil dva delavca ki sta bila zasuta v vodnjaku, gotove smrti z lastno življenjsko nevarnostjo; nihče drug se jih ni upal rešiti, akoravno se je zbralo iz treh vasi ljudi vkupaj. Da so moji vodnjaki ena najboljših iznajdb v tej stroki bode potrdil vsak, kdor je moje delo kdaj videl, in takih merodajnih prič imam na razpolago več, kakor ima «Edinost» odjemalcev ali naročnikov. Da se je vodnjak v Solkanu podrl, ni nihče drugi kriv, kakor Soča, ki je narasla čez noč tako visoko, da je odnesla in izpodkopala opore. Ako bi bil vodnjak po moji zavarovani iznajdbi napravljen, ga ne odnese niti deset Soč.

Namen «Edinosti» v tem članku je ta, da bi me spravila ob zaupanje pri občinstvu ter mi odjedla zaslužek, ker sem socialist in nikak pripadnik te ali one falirane liberalne stranke v Trstu ali na Goriškem. Kot podjetnik in socialist pa sem plačeval svoje delavce vsikdar po trideset krajcarjev več, kakor kak patentirani narodni podjetnik. Tako je ta stvar, stara tetka, in nič drugače.

Gorica, dne 25. maja 1907.

Filip Ropas.

lastnik c. k. patenta za izdelovanje cementnih rovokopov in vodnjakov,

Okr. organizacija v Gorici

sklicuje na dan

26. maja 1907 ob 9. uri dop.

svojo izvanredno konferenco

z nastopnim dnevnim redom:

1. Poročilo odbora glede zadnjih volitev.
2. Politična organizacija.
3. Poročilo blagajničarja.
4. Strankina sredstva.
5. Slučajnosti.

Tem potom se vabi vse zaupnike krajevnih organizacij mesta Gorice in goriške okolice, da se udeležijo te važne konference polnoštevilno.

Okrajni odbor.

Izkaz prostovoljnih darov.

Tiskovnemu skladu dnevnika so prispevali: Ljubljanski mizarji 10 K; nabrano na shodu v Biljah po sodrugu Cottiču 3 K. Skupaj 13 K.

Volilnemu skladu je prispeval J. F. somišljenik 1 K.

Da se Kathreinerjeva Kneippova sladna kava prodaja v celih zrnih in skrbno spravljena v izvornih zavojih, to zvišuje nje splošnoznane velike vrline in jamči vsaki kupovalki za čistost blaga in za nemožnost, da bi se kava ponarejala s tujimi primeski, ali pa tudi, da bi jo kvaril prah, tuj duh i. t. d. Saj je ponos naših gospodinj, da redno kupujejo le to, kar je pristno in najbolje. Če torej pri Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi pazijo na izvorne zavojce z imenom Kathreiner in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko, si ne zagotavljajo samo tečno čistega blaga, ampak tudi nezmanjšani okus in priljubljeni, izpodbudni kavin vonj, ki odlikuje pristno Kathreinerjevo kavo po načinu nje proizvodnje, dandanes za izvrstnega, priznanega po vsem sveju.

Izjava.

Jaz podpisani Josip Gostič, pomožni kurjač južne železnice v Ljubljani, stanujoč na Martinovi cesti št. 32 s tem preključim in obžalujem vse žaljive besede, katere sem dne 2. aprila javno izrekel zoper g. Jakoba Milavca, predsednika krajne skupine Ljubljana društva «Prometna zveza južne železnice», in pa zoper odbor iste izjavljam, da so popolnoma neresnične in neutemeljene. Obenem se zahvaljujem imenovanemu gospodu in odboru, da sta mi velikodušno odpustila.

V Ljubljani, dne 21. majnika 1907.

Josip Gostič (podp. Vodusek)
Franc Oblak, priča.

Vabilo

II. rednemu letnemu občnemu zboru

„Prve idrijske čipkarske zadruge v Idriji“

vpisane zadruge z omejeno zavezo

ki se vrši

dne 9. junija ob 2. uri popoldne
v prostorih ženskega društva „Veda“

(Kogejeva gostilna, I. nadstr.)

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika I. rednega občnega zбора.
2. Poročilo načelstva o delovanju zadruge v letu 1906.
3. Poročilo računov za leto 1906.
4. Volitev 4 nadzornic in 2 namestnic.
5. Razgovor o uvedbi bolniške, oziroma porodne podpore članicam zadruge.
6. Predlogi in nasveti.

ZA NADZORSTVO:

Ivana Štravsava
zapisničarica.

Alojzija Kosova
predsednica.

Opomba. Pristop k občnemu zboru imajo le članice s člansko knjižico, ki jo morajo oddati pri vstopu. Brez članske knjižice ni vstop dovoljen.

Vsako ponaredba in ponatisek je kaznivo.
Edino pravi je

Thierryev balzam

le z zeleno znamko nune. — 12 malih ali 6 dvojnih steklenic ali pa 1 velika specialna steklenica s patentnim zaklepom 5 K.

4 52—44

Thierryevo certifikatno mazilo

proti vsem, še tako starim ranam, vnetjem, poškodbam itd., 2 lončka K 3-60. Razpošilja se le proti povzetju ali za poslani denar.

Te dve domači zdravili sta povsod znani in še od nekdanj sloveči.

Naročila se naj naslovljajo na:

Lekarnar A. Thierry v Pregradi p. Rožanski Slatini.

Zaloga večinoma po lekarnah. Knjižice s tisoči zahvalnih pisem zastonj in franko.

Organizacijam in delavskim čitalnicam, pos. sodrugom

ki se zanimajo za največjo avstrijsko žensko organizacijo tobačnih delavk in delavcev, se priporoča v naročbo slov. strokovni list

„Tobačni delavec“

ki izhaja vsak prvi torek v mesecu ter stane za celo leto 1 K 20 vin.

Naroča se pri upravnistvu „Tobačnega delavca“, Dunaj V/12, Schmalzhofgasse 17.

Zahtevajte po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah „Rdeči Prapor“!

Naročajte edino slovensko revijo
Naši Zapiski.

Naročnina: Za celo leto K 3, za pola leta K 1.50, za četrt leta 80 h, posamezne številke 50 h.

Uredništvo in upravnistvo v Ljubljani.

V založbi „Naših Zapisnikov“ se še dobe:

- 8. številka tretjega letnika: **Nekaj kulturnih zavodov slovenskih**, po 24 vin.
- 10. in 11. številka tretjega letnika: **Prešernov spomenik**, obsejajoča 48 strani, z lepim ovitkom; za naročnike po 50 vin., sicer franko 80 vin.
- Drama **Prešernovega duševnega življenja**, predavanje g. dr. Ivana Prijatelja ob odkritju Prešernovega spomenika v Ljubljani, po 40 vin. pri upravnistvu „Naših Zapisnikov“ v Ljubljani.
- I. S. Machar: **Magdalena**, povest v verzih; poslovenil A. Dermota, po 2 K.
- Abditus: **Občina in socializem**, 70 vin.
- P. Mihalek: **Iz nižin življenja**, 1 K.

Za agitacijo pripravne so brošurice:
Program socialne demokracije, po 4 vin., po pošti 8 vin.
Zvišanje duhovskih plač, po 10 vin., po pošti 14 vin.

Ako se jih naroči več, se dovoljuje popust po dogovoru.

Organizacije, sodrugi, pozor!

Povodom vršečih se državnoborskih volitev je v proslavo splošne in enake volilne pravice izvrševalni odbor založil krasne

umetniške razglednice

v barvotisku

predstavljajoče simbol bližajoče se delavske pomladi.

Cena	50 izvodom	3 K 25 v
„	100 „	5 „ 75 „
„	500 „	23 „ 75 „
„	1000 „	40 „ — „

Posamezni komadi po 8 vin.

Naroča se jih pri upravnistvu „Rdečega Prapora“ proti plačilu, oz. pošt. povzetju. Sodrugi, sezite pridno po teh razglednicah!

„Rdeči Prapor“

izvod po 10 v se dobiva v Ljubljani v tobakarnah: Blaž, Dunajska cesta; Franzot, drž. kolodvor, Spod. Šiška; Kušer, Sv. Petra cesta; Pichler, Kongresni trg št. 3; Svatek, Glavni trg; Šešark, Selenburgove ulice; Velkavrh, Sv. Jakoba trg; Kleinstein, Jurčičev trg; Dolenc, Kolodvorske ulice, številka 27; Sušnik, Rimska cesta 24; Ušeničnik, Židovske ulice 1. — Kranj: Karol Florian, knjigarna. — Jesenice: Jakob Mesar št. 101. — Trst: Lavrenčič, Piazza Caserma. — Trst Rojano: Močnik, tobakarna. — Gorica: Krebelj Peter, Kapucinske ulice št. 1. Schwarz, Šolske ulice. — Reka: Ricardo Camera, Corso 16.

AUSTRO-AMERICANA

Potniki v Ameriko kateri želijo dobro, po ceni in varnostno potovati naj se obrnejo
Simona Linetka
v Ljubljani Kolodvorske ulice 20.
Vsakovrstna Pojasnila dajo se brezplačno.

Tiskarna Iv. Pr. Lampret

Kranj :: Gorenjsko :: Kranj

se priporoča p. n. občinstvu v vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. Ker je bogato založena z modernimi črkami in okraski ter opremljena z najnovejšimi stroji in električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini, in sicer: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in združne knjižice, poročna naznanila, vizitke, vstopnice, zavitke, dopisnice, jedilne liste, vignete i. t. d., sploh izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela okusno in ceno. V isti založbi je izšla tudi času primerna knjižica v **drugi, pomnoženi izdaji**

Novi državnoborski volilni red.

Prva domača slovenska pivovarna G. Auerjevih dedičev
v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12

pod novim strokovnim vodstvom priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje novo varjeno, priznano izborno pivo v sodnih steklenicah.

Ustanovljeno leta 1855. Številka telefona 210.